

ORZECZENIE
GŁÓWNEJ KOMISJI ORZEKAJĄCEJ W SPRAWACH
O NARUSZENIE DYSCYPLINY FINANSÓW PUBLICZNYCH

Warszawa, dnia 18 lutego 2013 r.

Główna Komisja Orzekająca w Sprawach o Naruszenie Dyscypliny Finansów Publicznych w składzie:

Przewodnicząca:	<i>Członek GKO:</i>	Anna Dąbrowska-Puszkiewicz <i>(spr.)</i>
Członkowie:	<i>Członek GKO:</i>	Tomasz Słaboszowski
	<i>Członek GKO:</i>	Władysław Budzeń
Protokolant:		Dorota Machnicka

przy udziale zastępcy Głównego Rzecznika Dyscypliny Finansów Publicznych Pawła Laudańskiego,

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 18 lutego 2013 r. odwołania Obwinionego (...) - pełniącego w czasie zarzucanego naruszenia dyscypliny finansów publicznych funkcję wójta Gminy (...) - od orzeczenia Regionalnej Komisji Orzekającej w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych przy Regionalnej Izbie Obrachunkowej w (...) z dnia 1 października 2012 r., sygn. akt DB-0965/59/12, w zakresie, w którym Komisja uznała Obwinionego (...), zam. (...), winnym naruszenia dyscypliny finansów publicznych, określonego w art. 17 ust. 6 ustawy z dnia 17 grudnia 2004 r. o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych (Dz. U. z 2013, poz.168) – zwanej dalej ustawą, polegającego na dokonaniu w czasie wykonywania robót (w okresie od 21.06.2010 r. do 14.09.2010 r.) zmiany umowy nr 342-02/2010 zawartej w dniu 24.05.2010r. na wykonanie robót „Budowa drogi gminnej (...) z naruszeniem przepisu art. 144 ust. 1 ustawy z dnia 29 stycznia 2004r. Prawo zamówień publicznych, poprzez dokonanie w tej umowie istotnych zmian w stosunku do treści oferty, na podstawie której dokonano wyboru wykonawcy, które to zmiany nie zostały przewidziane w ogłoszeniu o zamówieniu, jak i w specyfikacji istotnych warunków zamówienia; z „Protokołu robót zamiennych i dodatkowych” wynika, że

odstąpiono od wykonania krawężników betonowych wraz ze ściekiem oraz kolektora deszczowego wraz z wpustami, oraz zadecydowano o wykonaniu robót dodatkowych przepustów z uwagi na ich nieujawnienie w dokumentacji technicznej. Poprzez powyższe decyzje zamiast ustalonego wynagrodzenia w wysokości 2.841.364,05 zł z VAT, za wykonany przedmiot zamówienia; wykonawcy zapłacono kwotę 2.731.163,98 zł z VAT, tj. o 110.200,07 zł mniej niż pierwotnie zakładano,

oraz odstąpiła od wymierzenia kary Obwinionemu i obciążyła kosztami postępowania w wysokości 291,71 zł,

na podstawie art. 147 ust. 1 pkt 1 ustawy, utrzymała w mocy zaskarżone orzeczenie w zakresie uznania (...) winnym naruszenia dyscypliny finansów publicznych określonego w art. 17 ust. 6 ustawy.

Pouczenie:

Orzeczenie niniejsze jest prawomocne w dniu jego wydania. Na niniejsze orzeczenie – w terminie 30 dni od dnia jego doręczenia – służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę wnosi się za pośrednictwem Głównej Komisji Orzekającej.

UZASADNIENIE

Orzeczeniem z dnia 1 października 2012 roku Regionalna Komisja Orzekająca w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych przy Regionalnej Izbie Obrachunkowej w (...) wydała następujące rozstrzygnięcia.

1) Na podstawie art. 78 ust. 3 i art. 78 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 17 grudnia 2004 roku o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych – zwanej dalej ustawą, uniewinniła (...) – pełniącego w czasie popełnienia naruszenia dyscypliny finansów publicznych funkcję Wójta Gminy (...) od zarzutu popełnienia czynu określonego w jego dacie w art. 17 ust. 1 pkt 4, a obecnie w art. 17 ust. 1c ustawy, polegającego na zaniechaniu wezwania w trybie art. 26 ust. 3 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 roku Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2010r. Nr 113, poz. 759 ze zm.), wykonawcy nr 1, z którym podpisano w dniu 24.05.2010 roku umowę o udzielenie zamówienia publicznego na zadanie pn. „Budowa drogi gminnej (...)” do uzupełnienia dokumentu potwierdzającego, że załączona do oferty przez wykonawcę polisa odpowiedzialności cywilnej z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej została opłacona, bądź też innego dokumentu potwierdzającego ubezpieczenie wykonawcy od odpowiedzialności cywilnej;

2) Uznała Obwinionego (...) – winnym popełnienia czynu polegającego na dokonaniu w czasie wykonywania robot (w okresie od 21.06.2010 do 14.09.2010 roku) zmiany umowy nr 342-02/2010 zawartej w dniu 24.05.2010 roku na wykonanie robót „budowa drogi gminnej (...)” z naruszeniem przepisu art. 144 ust. 1 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 roku Prawo

zamówień publicznych, poprzez dokonanie w tej umowie istotnych zmian w stosunku do treści oferty, na podstawie której dokonano wyboru wykonawcy, które to zmiany nie zostały przewidziane w ogłoszeniu o zamówieniu, jak i w Specyfikacji Istotnych Warunków Zamówienia. Z „Protokołu robót zamiennych i dodatkowych” wynika, że odstąpiono od wykonania krawężników betonowych wraz ze ściekiem oraz kolektora deszczowego wraz z wpustami, oraz zdecydowano o wykonaniu robót dodatkowych przepustów z uwagi na ich nieujawnienie w dokumentacji technicznej. Poprzez powyższe decyzje zamiast ustalonego wynagrodzenia w wysokości 2.841.364,05 zł z VAT, za wykonany przymiot zamówienia Wykonawcy zapłacono kwotę 2.731.163,98 zł z VAT, tj. o 110.200,077 zł mniej niż pierwotnie zakładano, tj. winnym naruszenia dyscypliny finansów publiczny z art. 17 ust. 6 ustawy. Kierując się dyspozycją art. 36 ustawy, Komisja odstąpiła od wymierzenia obwinionemu kary, a na podstawie art. 167 ust. 1 ustawy obciążyła kosztami postępowania w kwocie 291,71 zł.

Komisja oceniła, że w ustalonych okolicznościach faktycznych sprawy, w świetle brzmienia przepisu art. 17 ust. 1c ustawy i zasady winy, obwiniony (...) nie popełnił czynu polegającego na zaniechaniu wezwania w trybie art. 26 ust. 3 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 roku Prawo zamówień publicznych wykonawcy nr 1, z którym podpisano w dniu 24.05.2010 roku umowę o udzielenie zamówienia publicznego na zadanie pn.: „Budowa drogi gminnej (...)” do uzupełnienia dokumentu potwierdzającego, że załączona do oferty przez wykonawcę polisa odpowiedzialności cywilnej z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej została opłacona bądź też innego dokumentu potwierdzającego ubezpieczenie wykonawcy od odpowiedzialności cywilnej. W ocenie Komisji, jak wynika bowiem z ustaleń faktycznych obwiniony, pełniąc funkcję Wójta Gminy (...), skutecznie upoważnił pracownika Urzędu Miejskiego (...) do wykonywania wszystkich – poza zawieraniem umów, czynności zastrzeżonych dla Wójta Gminy (...) w zakresie przygotowania i przeprowadzenia postępowania o udzielenie zamówienia publicznego pn. „Budowa drogi gminnej (...)”. Osoba ta faktycznie dokonała tych czynności. W związku z powyższym Komisja uniewinniła (...) od czynu, o jakim mowa w art. 17 ust. 1c ustawy, w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 19 sierpnia 2011 roku – o zmianie ustawy o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych oraz niektórych innych ustaw.

Komisja powołując się na treść art. 144 ust. 1 ustawy – Prawo zamówień publicznych uznała, że ustalenia faktyczne niniejszej sprawy potwierdzają, iż w czasie wykonywania robót, tj. w okresie od 21.06.2010 roku do dnia 14.09.2010 roku zostały zmienione istotne postanowienia umowy z dnia 24.05.2010 roku na wykonanie robót „Budowa drogi gminnej (...)”. Strony dokonały tych zmian ustnie, bez zawarcia aneksu. Zamiany te dotyczyły istotnych postanowień umowy, a konkretnie dotyczyły ustalonego wynagrodzenia, zmiany przedmiotu zamówienia określonego w umowie i wynikającego z oferty wykonawcy.

Wprawdzie zamawiający przewidział możliwość dokonania zmian umowy, jednakże dopuszczalne przypadki zmiany umowy były inne, niż ustalone. Zmiany będące przedmiotem niniejszej sprawy nie dotyczyły przypadku związanego z pojawieniem się nowych rozwiązań technicznych i nowych rodzajów materiałów, ani też nie dotyczyły okoliczności mających wpływ na zmianę terminów zawartych w umowie.

Komisja oceniła, że dokonanie tych zmian nastąpiło z naruszeniem powołanego przepisu art. 144 ust. 1 ustawy – Prawo zamówień publicznych.

Komisja wskazała ponadto, że obwiniony, zastrzegając dla siebie czynności związane z zawieraniem umów w sprawach zamówień publicznych udzielonych przez Gminę (...) oraz jako kierownik jednostki odpowiedzialny za całość gospodarki finansowej tej

jednostki, powinien był dołożyć należytej staranności i nie dopuścić do sprzecznej z prawem zmiany zawartej umowy.

Z rozstrzygnięciem wydanym w I instancji nie zgodził się (...) i za pośrednictwem pełnomocnika wniósł o uniewinnienie i nieobciążanie kosztami postępowania, a ponadto o zasądzenie zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów pomocy prawnej. Zaskarżonemu orzeczeniu zarzucił niewłaściwą interpretację Prawa zamówień publicznych w części mającej zastosowanie dla ustawy.

W powyższym zakresie niewłaściwa interpretacja polega na przyjęciu dowolnego rozumienia istotnych warunków zamówienia i możliwości oraz skutków zmiany lub ograniczenia umowy zawartej w trybie zamówień publicznych z zasadami już opisanymi i utrwalonymi w poglądach doktryny i orzecznictwie, a powinna się koncentrować na interpretacji art. 144 ust. 1 Prawa zamówień publicznych.

Przytaczając treść wymienionego przepisu, zwrócił uwagę na następujące okoliczności:

- a) nie jest dozwolone dokonywanie zmian po zawarciu umowy, o ile te zmiany są istotne,
- b) jest dozwolone dokonywanie takich (powyższych, istotnych) zmian, jeżeli wcześniej przewidziano to w umowie i określono warunki tych zmian,
- c) możliwe jest dokonywanie zmian nieistotnych, nawet takich, których wcześniej nie przewidywano w umowie (bo ustawa nie wymaga ich umownego przewidywania),
- d) umowy po zawarciu korzystają z domniemania prawidłowości prawnej a ich ewentualne unieważnienie wymaga przeprowadzenia procedury prawem przewidzianej,
- e) nie jest możliwe ocenianie, czy umowa lub jej zmiana narusza Prawo zamówień publicznych przez inne organy jak sąd działający na wniosek Prezesa,
- f) nie ma naruszenia Prawa zamówień publicznych, o którym mowa w art. 17 ust. 6 ustawy o ile tego naruszenia w postaci unieważnienia umowy lub unieważnienia jej zmiany nie stwierdzi organ sądowy we właściwym postępowaniu.

Odwołujący się podał, że z treści przepisu art.144 ust. 1 Prawa zamówień publicznych wynika, iż nie jest zabronione czynienie w umowie zmian, które nie są istotne. Panuje tu sfera wolności, której wykorzystanie zależy jedynie od zgodnej woli stron stosunku prawnego. Dla przejrzystości dalszego wywodu wskazał, że w świetle prawa cywilnego ograniczenie zakresu umowy i co za tym idzie wynagrodzenia jest także zmianą umowy.

W dalszym wywodzie, pełnomocnik obwinionego prezentuje pogląd, że zmiany które nie wpływają na kształtowanie się kręgu wykonawców są zmianami nieistotnymi. Takie zmiany i ich uwzględnienie w trwającej i wiążącej umowie nie muszą być sygnalizowane w umowie w jej treści pierwotnej – bo jest to jedynie wymagane w razie sygnalizowania zmian o charakterze istotnym. Tak wynika z oczywistej treści art. 144 ust. 1 Prawa zamówień publicznych. W szczególności zwrócił uwagę i przytoczył, niekwestionowane przez Komisję, fakty.

- a) Ograniczenie zakresu prac nastąpiło na skutek ujawnienia się nowych okoliczności – rezygnacji z realizacji odwodnienia, którego to wykonanie odwodnienia byłoby oczywistym marnotrawstwem i naruszeniem dyscypliny finansów publicznych

określonym w art. 9 pkt 1, art. 13 pkt 6 ustawy, poprzez wydatkowanie środków niezgodnie z przeznaczeniem. Rezygnacja z odwodnienia okazała się możliwa po podjęciu czynności wykonawczych i po zbadaniu stosunków wodnych i warunków gruntowych w trakcie realizacyjnym. Nie była do przewidzenia w warunkach szczegółowych na etapie przygotowawczym i projektowym. Udzielający dotacje wyraził zgodę na rezygnację z wykonania odwodnienia (dowód – w aktach pismo z dnia 18 listopada 2010 roku Urzędu Marszałkowskiego).

- b) Ograniczenie zakresu prac zmieniło wprawdzie wynagrodzenie, ale w kierunku oszczędności wydatkowanych środków, czemu nie można w sposób oczywisty zaprzeczyć.
- c) Nie da się racjonalnie wywieść, że przewidywanie wszelkich warunków, na które nie ma się żadnego wpływu, a które często ujawniają się po „odkryciu ziemi” i zapisanie, że być może to być w drobnym zakresie zakres prac i wynagrodzenie będzie niższe, w sposób jakikolwiek wpłynęłoby na krąg ilościowy podmiotów biorących udział w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego.

Główna Komisja Orzekająca, rozpoznając sprawę pod nieobecność Obwinionego (...) (prawidłowo powiadomionego o terminie rozprawy), ustaliła i zważyła, co następuje.

Nie budzi wątpliwości GKO ustalony przez Regionalną Komisję Orzekającą w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych przy Regionalnej Izbie Obrachunkowej w (...) stan faktyczny sprawy, którego nie neguje również Obwiniony.

Odnosząc się do stanu prawnego sprawy, w pierwszej kolejności należy podnieść, że podstawowe znaczenie ma treść art. 144 ust. 1 Prawa zamówień publicznych.

Jak stanowi ten przepis w ust. 1, zakazuje się istotnych zmian postanowień zawartej umowy w stosunku do treści oferty, na podstawie której dokonano wyboru wykonawcy, chyba, że zamawiający przewidział możliwość dokonania zmiany w ogłoszeniu o zamówieniu lub w specyfikacji istotnych warunków zamówienia oraz określił warunki takiej zmiany. Zaś ust. 2 wskazuje, iż zmiana umowy dokonana z naruszeniem ust. 1 podlega unieważnieniu.

Dla uzupełnienia należy też zwrócić uwagę, że zamawiający - Gmina (...) w załączonym do specyfikacji istotnych warunków zamówienia projekcie umowy (art. 11 pkt 1 i pkt 2 lit. a i b tego projektu), dopuszcza zmiany umowy w przypadku:

- pojawienia się nowych rozwiązań technicznych i nowych rodzajów materiałów o lepszych parametrach, które po akceptacji inspektora nadzoru oraz kierownika budowy mogą zostać zastosowane,
- gdy wystąpią okoliczności, na które strony w umowie nie mają wpływu i nie mogły ich przewidzieć, a mają wpływ na zmiany terminów zawartych w umowie.

W literaturze przedmiotu funkcjonuje pogląd, że Prawo zamówień publicznych w art. 144 zakazuje zmian postanowień umowy w stosunku do treści oferty, na podstawie której dokonano wyboru wykonawcy. Zmiana taka jest jednak możliwa w dwóch przypadkach, tj. jeżeli konieczność wprowadzenia zmian wynika z okoliczności, których nie można było przewidzieć w chwili zawarcia umowy lub gdy zmiany są korzystne dla zamawiającego. Wprowadzenie zmian w umowie jest dopuszczalne, jeżeli wystąpiła jedna z wymienionych przesłanek, przy czym za okoliczności, których nie można było przewidzieć należy uważać takie okoliczności, których obiektywnie nie można było przewidzieć. W takim przypadku dopuszczalne są także zmiany niekorzystne dla zamawiającego. W każdym innym przypadku

zmiany mogą zostać wprowadzone do umowy jedynie wtedy, gdy będą korzystne dla zamawiającego.

Nie ulega wątpliwości, że w praktyce trudno jest ustalić, czy zmiana umowy jest korzystna dla zamawiającego, czy nie. Dlatego należałoby przyjąć, że zmiana jest korzystna jeżeli zmieniona umowa przewiduje korzystniejszy niż uprzednio bilans ceny i innych kryteriów wyboru oferty lub korzystniejszą cenę.

W rozpoznawanej sprawie umowa na wykonanie zadania p.n. „Budowa drogi gminnej (...)” zawarta w dniu 24.05.2010 roku została zmieniona w 2 elementach. Z Protokołu robót zamierzonych i dodatkowych wynika, że po pierwsze, odstąpiono od wykonania krawężników betonowych wraz ze ściekiem oraz kolektora deszczowego wraz z wpustami, oraz po drugie, zdecydowano o wykonaniu dodatkowych przepustów z uwagi na ich nieujawnienie w dokumentacji technicznej.

Poprzez powyższe decyzje zamiast ustalonego wynagrodzenia w wysokości 2.841.364,05 zł z VAT, za wykonany przedmiot zamówienia wykonawcy zapłacono kwotę 2.731.163,98 zł z VAT, tj. o 110.200, 07 zł mniej niż pierwotnie zakładano.

A zatem odstąpiono od części robót co spowodowało obniżenie wynagrodzenia wykonawcy oraz zadecydowano o wykonaniu robót dodatkowych w postaci dodatkowych przepustów które nie zostały ujawnione w dokumentacji technicznej, będącej częścią specyfikacji istotnych warunków zamówienia.

W ocenie składu orzekającego, odstąpienie od wykonania krawężników betonowych wraz ze ściekiem oraz kolektora deszczowego wraz z wpustami, które to urządzenia miały w przyszłości zapewnić możliwość wykonania ścieżki rowerowej wzdłuż drogi gminnej były dopuszczalne w świetle regulacji zawartej w art. 144 Prawa zamówień publicznych.

Zmiana umowy w powyższym zakresie była uzasadniona z następujących powodów:

- zamawiający uzyskał informację ze Starostwa Powiatowego w (...) o odstąpieniu z wykonania ścieżki rowerowej w miejscowości (...) wzdłuż drogi powiatowej,
- wycofanie się Starostwa z planowanych i ujętych w specyfikacji istotnych warunków zamówienia robót, było okolicznością o której zamawiający nie wiedział w chwili zawierania rzeczonyj umowy i której nie mógł przewidzieć,
- w projekcie umowy zamawiający zawarł klauzulę przewidującą możliwość zmiany umowy z powodu pojawienia się okoliczności, na które strony umowy nie mają wpływu,
- zmiana ta spowodowała obniżenie należnego wykonawcy wynagrodzenia o 110.200,07 zł.

O ile zmianę umowy w powyższym zakresie uznać należy za uzasadnioną, wręcz konieczną, to wprowadzenie do umowy robót polegających na wykonaniu dodatkowych przepustów nie objętych zamówieniem nie było, zdaniem GKO, dopuszczalne.

Wprowadzenie tych robót spowodowało rozszerzenie umowy o prace nie objęte zamówieniem. Potwierdza to sam zamawiający podając, że „nie ujęto ich”, w dołączonej do specyfikacji istotnych warunków zamówienia, dokumentacji technicznej. Ponadto projekt umowy sporządzony przez zamawiającego przewidywał możliwość wykonania prac dodatkowych na podstawie uzyskania dodatkowego zamówienia na podstawie odrębnej umowy.

Obwiniony winien zatem zadbać o to, aby zapis ten zrealizować w praktyce, a mianowicie, aby nowe przepusty wykonać, np. jako roboty dodatkowe, w trybie zapytania z wolnej ręki, w oparciu o art. 67 pkt 5 Prawa zamówień publicznych.

Okoliczności powyższe, tj. rozszerzenie zawartej uprzednio umowy, wypełniają znamiona naruszenia określonego w art. 17 ust. 6 ustawy z dnia 17 grudnia 2004 r. o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych – zwanej dalej ustawą, który mówi o tym, że naruszeniem dyscypliny finansów publicznych jest zamiana umowy w sprawie udzielenia zamówienia publicznego z naruszeniem przepisów o zamówieniach publicznych.

Odnosząc się do treści odwołania, GKO przyznaje rację wyrażonemu w nim stwierdzeniu, że z treści przywołanego art. 144 ust. 1 Prawa zamówień publicznych wynika, iż nie jest zabronione wprowadzanie w umowie zmian, które nie są istotne. W sprawie niniejszej mamy jednak do czynienia z innym zupełnie przypadkiem, a mianowicie z rozszerzeniem zakresu umowy.

W tej sytuacji można mówić wyłącznie o istotnej zmianie umowy, co uzasadnia stwierdzenie, że obwiniony popełnił czyn, o jakim mowa w art. 17 ust. 6 ustawy.

GKO wskazuje, kierując się zasadą wyrażoną w art. 19 ust. 2 ustawy, że odpowiedzialność za naruszenie dyscypliny finansów publicznych ponosi osoba, której można przypisać winę w czasie popełnienia naruszenia. To na kierowniku jednostki sektora finansów publicznych ciąży obowiązek znajomości określonych przepisów prawa, a w szczególności, jak miało to miejsce w omawianym przypadku, Prawa zamówień publicznych.

Z akt sprawy, jak również z wyczerpujących i logicznych wyjaśnień obwinionego wynika, że w istocie nie miał on zamiaru popełnienia czynu, popełnił go jednak na skutek niezachowania ostrożności wymaganej w zaistniałych okolicznościach. Okoliczności sprawy oraz warunki osobiste obwinionego, nie pozwalają na przypisanie obwinionemu zamiaru bezpośredniego i celowego działania na szkodę finansów publicznych.

GKO podnosi, że przepis art. 36 ustawy, ustanawia instytucję nadzwyczajnego złagodzenia kary oraz możliwość odstąpienia od jej wymierzenia, do którego zastosowania GKO ma prawo, uwzględniając rodzaj i okoliczność naruszenia dyscypliny finansów publicznych, jak również właściwości i warunki osobiste sprawcy.

W realiach przedmiotowej sprawy skład orzekający GKO w ślad za stanowiskiem Z-cy Głównego Rzecznika Dyscypliny Finansów Publicznych doszedł do przekonania, że w sprawie mamy do czynienia z przypadkiem zasługującym na szczególne uwzględnienie.

Rozważając zastosowanie sankcji za powyższe naruszenie, GKO wzięła pod uwagę stopień szkodliwości naruszenia dla finansów publicznych, jak również motyw, sposób i okoliczności działania obwinionego. GKO uznała, iż w tym przypadku stopień szkodliwości czynu dla finansów publicznych jest znaczny, gdyż została naruszona jedna z podstawowych zasad zamówień publicznych, a mianowicie zakaz zmian postanowień umowy o udzielenie zamówienia publicznego.

Biorąc jednak pod uwagę motyw działania obwinionego GKO stwierdziła, iż w tym przypadku znajduje zastosowanie przepis art. 36 ust. 1 ustawy, tj. biorąc pod uwagę rodzaj i okoliczność naruszenia dyscypliny finansów publicznych można od wymierzenia kary odstąpić.

GKO uwzględniła takie motywy działania obwinionego, jak: działanie z chęci zaoszczędzenia w Gminie (...) wydatków, zagwarantowanie możliwości zmiany umowy, nieumyślność działania oraz dotychczasowa niekaralność.

W ocenie GKO, powyższe wskazuje na to, że obwiniony nie miał zamiaru naruszenia dyscypliny finansów publicznych.

W tej sytuacji Główna Komisja Orzekająca uznała, że zarówno charakter i szczególne okoliczności towarzyszące popełnieniu czynu, jak również warunki osobiste sprawcy upoważniają do odstąpienia od wymierzenia kary.

Uznać zatem należy, że odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie z powodów podanych w niniejszym uzasadnieniu.

Dodatkowo GKO podnosi, że fakt iż, Urząd Zamówień Publicznych nie wszczął żadnego postępowania w odniesieniu do zmienionej umowy jest zupełnie inną kwestią nie związaną z zakresem odpowiedzialności za przedmiotowe naruszenie.

Utrzymując zaskarżone orzeczenie w mocy, Główna Komisja Orzekająca zgodziła się ze stanowiskiem Komisji Orzekającej I instancji odnośnie do ustalenia stanu faktycznego i prawnego sprawy, zasadności odstąpienia od wymierzenia kary, jak również zgodziła się z wnioskiem Głównego Rzecznika Dyscypliny Finansów Publicznych złożonym na rozprawie.

Główna Komisja Orzekająca odrzuciła wniosek pełnomocnika obwinionego o zwrot kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa ze względu na brak podstawy prawnej do jego uwzględnienia.

Jednocześnie należy zauważyć, że składając rzeczony wniosek, pełnomocnik nie wskazał podstawy prawnej uzasadniającej żądanie.

W świetle powyższego orzec należało, jak w sentencji.